

N:o 93.

Af Herr A. V. Ljungman: Angående tillägg i § 3 i Kongl. förordningen om landsting.

Till behandling af landsting föreligga ej sällan frågor af sådan art, att deras behöfliga utredande kräfver en särskild sakkännedom af den beskaffenhet, att den ej alltid finnes att tillgå bland landstingets ledamöter, och hvilka frågor så väl till följd deraf som på grund af sin omfattning pläga i öfverensstämmelse med 37 § uti Kongl. förordningen om landsting uppskjutas till afgörande vid näst kommande landsting för att under mellantiden närmare utredas af särskilde, af landstinget utsedde komiterade. Med hänsyn till utseendet af dylika komiterade hafva emellertid tvenne stridiga uppfattningar gjort sig gällande, i det att man ansett sig än vara berättigad att i dylik komité insätta äfven personer, som icke tillhöra landstinget, än förhindrad af ordalydelsen uti bestämmelsen i 38 § af åberopade förordning att till ledamöter i sådan komité utse andra än blott landstingsmän. Då nu en så olika uppfattning och tillämpning af en och samma lagbestämmelse icke kan vara med god ordning förenlig, och då den sistnämnda uppfattningen lägger väsentliga hinder i vägen för landsting att såsom sig bör i dylika komitéer tillgodogöra sig möjligen befintlig sakkännedom inom landstingsområdet, och då dessutom ingen full visshet finnes, att det ena årets landstingsmän också skola tjenstgöra såsom sådana äfven det följande året, samt då uttrycket "sina ledamöter" i åberopade 38 § af Kongl. förordningen om landsting antagligast väl blott afser sådana Utskott, som utses för att arbeta under landstingets sammanvaro, men icke sådana tillfälliga Utskott, som hafva att verkställa sitt uppdrag under tiden mellan tvenne landstings-sammanträden; så synes det ock vara af behovet påkalladt, att ett sådant tillägg göres till ifrågavarande förordnings 38 §, att anförda olägenheter undvikas. Med vördsam anhållan det Riksdagens Lag-Utskott måtte, i hän-

delse mitt förslag till detta tillägg skulle vinna dess tillstyrkan men befinnas på otillfredsställande sätt affattadt, sjelf ombesörja en fullkomligare formulering deraf, får jag på anförda grunder hemställa,

det Riksdagen ville för sin del besluta att till 38 § af Kongl. förordningen om landsting måtte fogas följande tillägg: I Utskott, som behöfves för den förberedande behandlingen af till nästa landsting uppskjutet ärende, kan dock äfven inväljas person, som icke tillhör landstinget.

Stockholm den 27 Januari 1884.

Axel Vilh. Ljungman.

N:o 94.

Af Herr A. Huss: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående en författning derom, att bland vilkoren för vinnande af handelsrätt skall ingå kännedom om bokföring.

Ehuru 2 § af Kongl. förordningen angående utvidgad näringsfrihet den 18 Juni 1864 för rättighet att idka handel m. m. endast uppställer såsom vilkor, att den som sådant åstundar skall hafva god frejd samt råda öfver sig sjelf och sin egendom, så finnes likväl i Kongl. förordningen angående handelsböcker och handelsräkningar den 4 Maj 1855 föreskrifvet, att en hvar, som gjort till sitt yrke att i gross eller i minut idka handel, skall föra ordentliga handelsböcker, hvarjemte i 23 kap. Strafflagen samt i gällande Konkurslag är stadgadt, att gäldenär, som kommit i konkurstillstånd efter att hafva